7.

та почивка.

С половин глас Върко изохка. – Ах

– ~~[illegible]~~ Господаря дано не да узнае ~~[illegible]~~ вече; стражи всички [illegible]!

Но едва доизговори той.

Но [illegible] и мина – ~~[illegible]~~ вместо на [illegible] недоволство, несъзнателно [illegible] ~~[illegible]~~. Тъй времената пребъдва в сънят ѝ.

– Днеска [illegible] да узнае Върко и си [illegible] работи!

~~– Две седмици след [illegible] и [illegible]~~

— 4. —

~~От дневника на Върко.~~ –

Върко притвори вратата след себе си.

Две седмици [illegible] [illegible] се [illegible] – но [illegible] ѝ ~~[illegible]~~ будна.